

inregistrering. Uppsägningen träder icke i kraft förrän ett år efter det den inregistrerats hos sekretariatet.

Varje medlem, som ratificerat denna konvention och som icke inom ett år efter utgången av den i föregående stycke angivna tiden av tio år begagnar den i denna paragraf omförmälda rätten till uppsägning, är bunden för en ny period av fem år och kan därefter uppsäga konventionen vid utgången av varje femårsperiod på de i denna paragraf angivna villkoren.

§ 10.

Internationella arbetsbyråns styrelse åligger att minst en gång vart tionde år förelägga generalkonferensen en redogörelse för denna konventions tillämpning och taga i övervägande, huruvida det finnes anledning att på konferensens dagordning upptaga frågan om konventionens revision eller modifierande.

§ 11.

De franska och engelska texterna till denna konvention skola båda äga vitsord.

Rekommendation, angående tillämpningen av metoder för fastställande av minimilöner.

Generalkonferensen av nationernas förbunds internationella arbetsorganisation,

vilken av styrelsen för internationella arbetsbyrån sammankallats till Genève och där samlats den 30 maj 1928 till sitt elfte sammanträde samt beslutit antaga vissa förslag angående metoder för fastställande av minimilöner, vilken fråga utgjorde första punkten på dagordningen för sammanträdet,

ävensom beslutit, att dessa förslag skola taga form av en rekommendation,

antager denna, den sextonde dagen i juni år ettusen niohundra och tjugåttå, efterföljande rekommendation att underställas internationella arbetsorganisationens medlemmar för att av dem tagas i övervägande med hänsyn till dess förverkligande genom nationell lagstiftning eller på annat sätt jämlikt bestämmelserna i del XIII av fördraget i Versailles och motsvarande delar av de övriga fredsfördragen:

A.

Generalkonferensen av internationella arbetsorganisationen, som antagit ett förslag till konvention angående införande av metoder för fastställande av minimilöner

och som önskar komplettera konventionsförslaget genom att till ledning för medlemmarna uppställa vissa allmänna grundsatser, vilka av erfarenhet och rådande praxis att döma lämna de mest tillfredsställande resultaten,

hemställer till varje medlem av organisationen att beakta följande grundsatser och regler.

I.

1) För att varje medlem, som ratificerar konventionen, skall vara i besittning av de upplysningar, som erfordras för fattande av beslut om till-

lämpning av metoder för fastställande av minimilöner, bör i varje yrke eller del av yrke, inom vilket arbetsgivare eller arbetare anhålla om sådana metoders tillämpning och lämna upplysningar, som synas utvisa, att inga anordningar finnas för lönernas effektiva reglering och att lönerna äro exceptionellt låga, undersökning verkställas rörande de i verkligheten utbetalade lönerna och de anordningar, som kunna hava träffats för lönernas reglering.

2) Utan att därigenom intrång sker på den rätt, som konventionsförslaget tillerkänner medlemmarna att inom sina respektive länder fritt bestämma de yrken eller delar av yrken, å vilka de anse lämpligt att tillämpa metoder för fastställande av minimilöner, bör särskild uppmärksamhet ägnas de yrken eller delar av yrken, i vilka kvinnor vanligen äro sysselsatta.

II.

1) Metoderna för fastställande av minimilöner böra, oberoende av sin form (t. ex. yrkesnämnder för varje särskilt yrke, gemensamma nämnder för grupper av yrken, domstolar för obligatorisk skiljedom) inbegripa en undersökning av förhållandena i det yrke eller den del av yrke, varom fråga är, ävensom samråd med de väsentligen och i första rummet intresserade parterna, d. v. s. arbetsgivare och arbetare inom yrket eller delen av yrke; i varje fall bör deras mening inhämtas i alla frågor rörande minimilöners fastställande samt all skälig hänsyn tagas därtill.

2) a) För att förläna större auktoritet åt de lönesatser, som må fastställas, vore det önskvärdt, att vederbörande arbetsgivare och arbetare genom representanter till lika antal eller med lika röstetal finge gemensamt taga direkt del i överläggningarna och besluten inom organen för minimilöners fastställande. I varje fall bör, om dylik representation medgives den ena parten, den andra parten vara företrädd på lika villkor. De organ, som hava att fastställa lönerna, böra därjämte innefatta en eller flera opartiska personer, vilkas röster möjliggöra ett positivt beslut i de fall, då arbetsgivare och arbetarrepresentanternas röster fördela sig lika. Dessa opartiska personer böra såvitt möjligt utses i samförstånd eller efter samråd med arbetsgivarnas och arbetarnas representanter i de organ, som hava att fastställa minimilöner.

b) För att arbetsgivarnas och arbetarnas representanter skola åtnjuta deras förtroende, vilkas intressen de företräda, böra vederbörande arbetsgivare och arbetare, i den mån förhållandena det medgiva, äga rätt att deltaga i utseendet av sina representanter, och i varje fall böra förefintliga arbetsgivar- och arbetarorganisationer anmodas att avgiva förslag å medlemmar av organen för minimilöners fastställande.

c) Den eller de opartiska personer, som avses i punkt a), böra utses bland män eller kvinnor, vilka äro kända för att besitta erforderliga förutsättningar för fullgörandet av sin uppgift och som icke uti ifrågavarande yrke eller del av yrke äga något som helst intresse, till följd varav deras opartiskhet skulle kunna sättas i fråga.

d) Därest ett stort antal kvinnor äro anställda i ett yrke eller en del av ett yrke, böra så långt möjligt kvinnor erhålla plats bland arbetarnas representanter i organen för fastställande av minimilöner, varjämte bland de i punkt a) avsedda opartiska personerna en eller flera böra vara kvinnor.

III.

Vid bestämmande av minimilönesatser böra organen för lönernas fastställande i varje fall beakta nödvändigheten av att tillförsäkra vederbörande arbetare en tillbörlig levnadsstandard. För detta ändamål bör hänsyn i

första rummet tagas till de löner, som betalas för liknande arbete i yrken, där arbetarna äro tillfredsställande organiserade och hava slutit effektiva kollektivavtal, eller, om sådant jämförelsematerial ej finnes tillgängligt, till den allmänna lönenivån i landet eller å orten i fråga.

Föreskrifter böra finnas om revision av de av vederbörande organ fastställda minimilönesatserna, då de arbetare eller arbetsgivare, som äro medlemmar av dessa organ, uttrycka önskan därom.

IV.

För att verksamt skydda vederbörande arbetares löner och säkerställa arbetsgivarna mot risken av illojal konkurrens böra de anordningar, som hava till ändamål att bereda trygghet mot att löner betalas, som understiga de fastställda minimilönesatserna, innefatta:

a) anordningar för att hålla arbetsgivare och arbetare underrättade om gällande lönesatser;

b) officiell kontroll å de löner, som i verkligheten betalas;

c) straff för åsidosättande av gällande lönesatser samt åtgärder till förebyggande av sådant åsidosättande.

1) För att arbetarna, som sannolikt hava mindre möjlighet än arbetsgivarna att själva skaffa sig kännedom om de beslut, som fattas av organen för lönerna fastställande, må hållas underrättade om de minimilönesatser, som tillkomma dem, skola arbetsgivarna kunna förpliktas att på lätt tillgängliga platser i de lokaler, där arbetarna äro sysselsatta, eller beträffande hemindustriella arbetare i de lokaler, där arbetet utlämnas eller såsom färdigt avlämnas eller där lönerna utbetalas, anslå fullständiga upplysningar om gällande lönesatser.

2) Ett tillräckligt antal inspektörer skola anställas med befogenheter liknande dem, som föreslås för yrkesinspektörer i den av generalkonferensen år 1923 antagna rekommendationen angående de allmänna grunderna för anordnandet av inspektionssystem; dessa inspektörer böra företaga undersökningar bland vederbörande arbetsgivare och arbetare för att utröna, huruvida de utbetalade lönerna överensstämja med gällande lönesatser, och för att eventuellt vidtaga de åtgärder, som kunna vara befogade i fall av åsidosättande av de fastställda lönesatserna.

För att sätta inspektörerna i stånd att på bästa sätt fullgöra sina åligganden, skola arbetsgivarna kunna förpliktas att föra fullständiga och noggranna anteckningar över de av dem betalade lönerna eller, beträffande hemindustriella arbetare, en förteckning å dessa med angivande av deras bostad och att förse dem med löneböcker eller liknande handlingar, innehållande upplysningar, som möjliggöra kontroll, huruvida de utbetalade lönerna överensstämja med gällande lönesatser.

3) I de fall, då arbetarna icke allmänt äga möjlighet att personligen genom rättegång eller på annan laglig väg göra gällande sin rätt att utfå det lönebelopp, som tillkommer dem enligt gällande minimilönesatser, böra andra åtgärder vidtagas, som kunna anses ägnade att förebygga åsidosättande av lönesatserna.

B.

Generalkonferensen av internationella arbetsorganisationen anser sig böra fästa regeringarnas uppmärksamhet på den i art. 427 av fredsfördraget fastslagna principen om lika lön för arbete av samma värde utan hänsyn till arbetarens kön.